

nem sine sententia facere pendente appellatione a jure prohibita, cui detulerat; necessario requiritur partis appellatae appellatio, seu alia quavis contradictio, resistentia, & repugnatio; secus si non contradicat appellans, nec repugnet; quia tunc iudex eo proprio motu assumere, non querit jurisdictionem; quam a se per delationem etiam injustam abdicavit ex supradictis; pro quibus & pro decisione Rotae facit, quod si appellatio quae de jure tanquam frivola non fuisset admittenda, fuisset de facto admissa, non contradicente tamen appellato, cui admisso officio, nam si fuisset coram iudice ad quem in causa processum per partes, poterit iudex cognoscere, & pronuntiare super injustitia, vel justitia sententiae vigore appellationis tradit Innocent. in cap. cum dilecti de rescript. & in c. cum Beriol. de re jud. quem sequuntur Imol. & Butriga. in d. c. cum dilecti. & post Bal. Romani. Felin. & alios de quibus per eum tradit eleganter Lanfran. decis. 244. incipit. & si appellatio admitti non debuit, Lancelot. Robert. de attent. 2. part. c. 12. lim. 6. a n. 27. qui mirabiliter ad propositum in n. 36. dicit, quod postquam appellatus ille comparuit coram iudice ad quem & abique reclamacione ipsius fuit in casu processum, illa appellatio, quae de jure non subsistebat, videtur per eum approbata, & ob ejus approbacionem videtur, quod debeat producere suos effectus, secus aliae appellationes, & consequenter in validitatem eorum, quae ea pendente fuerint facta. Pro quo etiam est decisio Bisig. 71. alias 30. an sub executorie, de appell. n. 5. ubi praesertim propter consensum partis appellatae: ubi loquitur in appellatione frivola admissa non resistente parte appellata, faciunt quae Innocent. & Philip. Franc. in cap. sep. per illum text. in not. n. 3. de appell. & Lanfr. ubi proxima d. decis. 244. adducit illud simile probationis, quae licet non debuit admitti, admissa tamen valet post Bal. Alexand. & alios ab eo citatos, ex quibus quidem non parum solentur, comprobaturque decisio Rotae afflicta. & sequacium doctrina, ut data partis contradictione, ut appellatione a delatione appellationis jure reprobat, possit idem iudex revocando delationem, reassumere jurisdictionem & ad executionem sententiae privilegiate procedere. Quare cum ad hoc necessaria sit contradictio (imò sufficit) ut non obstante delatione appellationis de jure non deferenda (quoniam si sumus in actibus, in quibus iudex deferre tenetur: nullum cadit dubium, nec nostra difficultas, quia cum ob delationem nullum possit considerari gravamen, data juris permissione, nulla etiam potest, admitti appellatio) iudex qui detulit reassumendo queat, privilegiate sententiam exequi, ex hactenus dictis multo magis admittetur appellatio ab hujusmodi delatione ex Afflicto, Cesare Contar. ubi supra, & ex decisione aliorumque, cum appellatio species sit contradictionis, imò nulla major appellacione contradictio, quia gravamina, & sententiae, a qua emittitur, directe opponitur, & resistit, ex titulis de appellationibus, in jure civili & canonico, optime post alios plures Roland. a Valle conf. 22. n. 32. vol. 2. quod amplius probatur, ex Bartholomeo Socino in regul. 39. fall. 4. qui post Bald. in l. uni. C. ne liceat in una eademque causa tert. provo. n. 6. & 7. & Joan. Monac. in c. cupientes de electione lib. 6. dicit, quod ab interlocutoria, qua iudex pronuntiat, deferendum esse appellationi, potest appellari, intelligendus quando deferitur appellationi, cui jus non deferret, quia quando jus deferret, & permittit appellare, nullum est gravamen, & sic injusta appellatio a delatione, secundum quae dicta sunt, & ita etiam omnium intelligendi sunt Ruginel. tract. de appell. §. 2. cap. 3. n. 74. Scaccia de appell. quasi. 17. limit. 47. memb. 1. num. 106. & seq. Af. in praxi §. 3. cap. 18. limit. 4. dum simpliciter & indistincte asserunt, quod quando iudex pronuntiat deferendum esse appellationi, posse a tali interlocutoria appellari, procedunt tamen, quan-

do deferitur appellationi jure reprobat, & minime deferenda, secus autem è converso, ubi appellatio permittitur cui etiam ipso iudice tenente jus tacite deferret, text. expressus in l. 1. ff. nihil novi, & laicus, cap. praecedenti ante fin. prout etiam loquuntur Bal. Joan. Monac. dum dicunt, quod in hac appellatione a delatione, debet inferri causa gravaminis, ut appellatio admittatur, quia ab hujusmodi interlocutoria non appellatur nisi ratione gravaminis, ac ideo non gravatus a iudice non appellat, quasi dixerint, quod iustitia appellationis a delatione, pendet a suo primo mobili, scilicet an delatum sit appellationi, de jure non deferenda, vel an ei iudex deferre tenebatur, ut in hoc ultimo casu tanquam non gravatus non appellet appellatus. Et insuper quoniam hoc privilegium, haec utilitas hic favor a jure concessus exequendi sententiam, pro me latam non obstante appellatione, imò ea pendente ex adverso interjecta non expectatis tribus conformibus; ut minime deferatur, atque ejus executio miximi quidem momenti est, & judicia hanc prerogativam habentia, longe ubertiora commodioraque considerantur, aliis illa carentibus, ut firmant Capol. cautel. 87. quando quis. Negulant. in tract. de pignorb. part. ult. memb. ult. num. 26. Gomez in §. item Serviana num. 36. insit. de actib. Roland. a Valle conf. 14. num. 2. lib. 1. Menoc. de adipiscen. post. rem. 3. n. 7. Nat. conf. 32. a n. 2. & supra diciturque appellatio beneficium juris, secundum Ander. Gall. tract. arres. cap. 11. n. 19. fol. 118. & sic hac summa utilitate hocque beneficio, & privilegio jure communi inducto, privando iudex per delationem appellationis, injustum est gravamen, justaque appellatio, quia a privante beneficio juris communis legitima judicatur, l. 1. §. si quis tutor ff. quando appellandum sit, l. excusationes, C. de excus. tutorum, l. si quis provocacione, C. de appell. diximus supra cap. praecedenti a num. 46. comprobant etiam quae infra 4. part. cap. 7. a num. 10. & seqq. Et quia eo ipso justificata censetur appellatio, quando gravamen verificatur, constatque per solas allegaciones juris, puta, appellatio a sequestratione fienda, quae est prohibita, constat siquidem de veritate gravaminis juris dispositione, & ejus praesumptione, & ideo statim dicitur justificata appellatio, nisi per adversarium contrarium probetur, ita Bal. in l. majoribus. C. de his quibus ut indig. Innocent. in c. 2. in fin. de oper. nov. nuntia. Imol. in cap. interposita col. 2. de appell. & ibi late prosequitur hunc articulum Philip. Franc. col. 3. per totam, & faciunt a contrario sensu omnia, quae supra cap. praecedenti adduximus, ut a rejectione appellationis emissa in casu a jure prohibito appellationi, tanquam minus justa, minusque legitima, deferendum non esset, secus quando rejicitur in casu appellabili, & a jure permisso, & sic similiter idem venit dicendum in nostro casu, ut ab admisione, & delatione appellationis interpositae a sententia inappellabili sui natura, in qua jure prohibente, appellationi sit tanquam legitima deferendum, secus quando deferitur appellationi jure deferenda, siquidem idem operator oppositum in opposito, quod propositum in proposito, & in hoc consistit differentia inter hoc caput, & caput superius, quia in illo tantum agitur de appellatione interposita a denegata delatione in casibus vel prohibitis, vel permissis a jure; hic autem è converso, nempe, de appellatione a delatione in casibus prohibitis, vel permissis, pro quo omnino vide plurimas doctrinas, & autoritates, quas apposuimus cap. praecedenti, quae quidem mirabiliter conducunt praesentis questionis resolutioni. Ultimò & quod hunc articulum declarare & comprobare videtur) facit, quoniam est sententia interlocutoria, per quam finitur iudicis officium, ac jurisdictione, ut puta si iudex se incompetentem declaravit aut non esse procedendum ad ulteriora obstantibus exceptionibus, vel quia absolvit partem ab observatione iudicii, vel appellationem esse deferendam: his enim casibus, cum per hujusmodi interlocutoriam desinat esse iudex, & finatur ejus jurisdictione, nec poterit reassumere, nec amplius sententiam revocare, text. est elegans in c. significantibus, de off. legat. a iudex cod. tit. lib. 2. l. dicere ff. de arbitris Petrus de Bellaperti. in repetitione l. 2. circa med. fol. 115. vers. extra hoc quero nunc quid iudex, §. si quis in jus vocatus non ierit. B. & ceteri in l. quod iussit, ff. de re jud. idem in d. l. dicere Bal. in l. eleganter, §. si quis post col. penult. ff. de conditio indebit. l. arbit. col. fin. qui iuris. cogam. & in l. si ut proponi, 1. & in l. si praes. C. quomodo & quando iudex, & in l. penult. ff. de pact. & in c. nostri col. 1. de electione recen. in Alphabeto, in verbo interlocutoria. Angel. in l. 1. C. sententiam revocand. non poss. Imol. in l. quidam consuebant, ff. de re jud. Angel. con. 220. in civitate col. 2. Coisfer. in singulari, incipit sententia in 5. Rota decis. 86. si a pronuntiatione in novis, Aufre, quass. 184. in decis. Tulos. Henric. Bohi. in c. in literis col. 2. de off. delegat. Lanfr. in repet. c. quonian contra in verb. interlocutiones col. 10. de probat. Alexand. consil. 71. videtur col. penult. in 5. volum Paul. Castr. consil. 281. in causa illa col. 2. in 1. volum. Salicet. in l. post sententiam col. 3. C. de sent. & interloc. Socin. in l. arbitrio col. 1. ff. qui iussit cog. Domin. in cap. iudex col. 1. de off. deleg. lib. 6. sequitur late Philip. Franc. in c. cum cessante col. 4. in fin. cum duabus seqq. vers. secundo limit. de appell.

27
28
29
30
31
32
33

ceptionibus, vel quia absolvit partem ab observatione iudicii, vel appellationem esse deferendam: his enim casibus, cum per hujusmodi interlocutoriam desinat esse iudex, & finatur ejus jurisdictione, nec poterit reassumere, nec amplius sententiam revocare, text. est elegans in c. significantibus, de off. legat. a iudex cod. tit. lib. 2. l. dicere ff. de arbitris Petrus de Bellaperti. in repetitione l. 2. circa med. fol. 115. vers. extra hoc quero nunc quid iudex, §. si quis in jus vocatus non ierit. B. & ceteri in l. quod iussit, ff. de re jud. idem in d. l. dicere Bal. in l. eleganter, §. si quis post col. penult. ff. de conditio indebit. l. arbit. col. fin. qui iuris. cogam. & in l. si ut proponi, 1. & in l. si praes. C. quomodo & quando iudex, & in l. penult. ff. de pact. & in c. nostri col. 1. de electione recen. in Alphabeto, in verbo interlocutoria. Angel. in l. 1. C. sententiam revocand. non poss. Imol. in l. quidam consuebant, ff. de re jud. Angel. con. 220. in civitate col. 2. Coisfer. in singulari, incipit sententia in 5. Rota decis. 86. si a pronuntiatione in novis, Aufre, quass. 184. in decis. Tulos. Henric. Bohi. in c. in literis col. 2. de off. delegat. Lanfr. in repet. c. quonian contra in verb. interlocutiones col. 10. de probat. Alexand. consil. 71. videtur col. penult. in 5. volum Paul. Castr. consil. 281. in causa illa col. 2. in 1. volum. Salicet. in l. post sententiam col. 3. C. de sent. & interloc. Socin. in l. arbitrio col. 1. ff. qui iussit cog. Domin. in cap. iudex col. 1. de off. deleg. lib. 6. sequitur late Philip. Franc. in c. cum cessante col. 4. in fin. cum duabus seqq. vers. secundo limit. de appell.

41
42
43
44
45
46
47

interlocutoriam revocare, cum hac pronuntiatio sit super incidenti, non super causa principali. Hae tamen conclusio ut hujusmodi interlocutoria, per quam finitur jurisdictione iudicis delegati, non possit revocari, est intelligenda suo motu proprio; ac verò quando pars per appellationem ab ea interjectam contradicat, tunc potest reassumendo jurisdictionem revocare sententiam: nam cum sententia per appellationem subsecutam suspendatur, l. causa cognita, Cod. de transact. l. si quis iniurandum circa fin. ff. de jur. jur. vel extinguitur, l. 1. ff. ad Turpilla. & fingitur de praesenti non lata: ideo potestas iudicis remanet integra per evocationem prohibitionis, & impedimenti ad revocandum eandem ita tenent Rot. decis. 64. si auditor. & in decis. 86. si a pronuntiatione. Roman. sing. 129. si iudex, per text. in c. dilectus, de prebend. Auf. in decis. Capella Tulos. q. 185. Panorm. in c. pervenit el. 2. d. appell. facit, c. super eo in princ. de appell. Praepos. & Petrus in d. cum cessant. Corlet. in singul. incipit sententia in 5. Rebuff. in d. l. quod iussit, n. 106. Dec. in d. cum cessant, col. 3. ubi Panorm. col. 3. Imol. col. 4. Philip. Franc. col. 5. in princ. vers. sed adverte. 1. qui dicit ad propositum, unicam & singularem in jure text. in d. dilectus, Felin. & ceteri in d. c. significantibus. Cui convenit, quod si iudex qui inhibuit, inhibitionem revocaverit, si ab hujusmodi revocationis sententia fuerit appellatio interposita, poterit suam revocationem inhibitionis iterum revocare, tenet Philip. Franc. in d. cum teneamur, n. 24. de appell. Lancelot. de attent. 2. p. cap. 10. lim. 2. n. 18. Federic. de Senis concil. 93. per tot. casus doctrinae reddunt omnes elegas videndum exemplum. Et nota, quod delegatus per hujusmodi appellationis delationem non amittit radicem jurisdictionem, nec penitus expirat, sed dumtaxat ejus actus, & exercitium; habitum tamen, & potentiam retinet, quod probatur, nam si iudex superior repetit injustam, aut frivolum appellationem, ad eundem etiam remittit, juxta cap. cum appell. frivol. de appell. lib. 6. quod remissionem facere non potuisset iudici a quo, si non haberet habitam jurisdictionem nisi de novo aliam illi concederet, quod est falsum, quia alia non conceditur, ut dicit notabiliter, & plene Socin. consil. 20. adunde in 4. vol. Roman. consil. 501. ut declarationem. Rebuff. in l. quod iussit, n. 83. ad fin. late optimèque post plures alios ab eo citatos, prosequitur Philip. Franc. in c. cum cessante col. 6. vers. secundo adverte, usque ad finem, & cap. cum appell. frivolis. de appell. lib. 6. Ex quibus, & illa elici potest in hoc articulo conclusio, ut iudex qui detulit appellationi a jure prohibita minus licet, aut aliter non deferenda cum a se omnem quoad exercitium datum abdicavit jurisdictionem; non poterit mox seu facto proprio delationem revocando & reassumendo jurisdictionem, ad executionem, & ulteriora procedere, sed dumtaxat mediante contradictione, & appellatione partis appellatae, cui interest non deferri, cui ut iustae, & legitima ab hujusmodi injusta delatione interjecta si non detulerit iudex, vim facere declarabitur, vel proprie tertium genus dandum, nempe, que reassumendo la jurisdictionem, y reponiendo lo hecho no haze fuerça, y no lo haviendo lo haze, &c. Secunda deducitur insuper ex supradictis conclusio, ut cum deficiente contradictione, & appellatione partis appellatae per delationem etiam injustam appellationis, omnem a se iudex abdicaverit jurisdictionem non potest revocando delationem, ad executionem ulterius procedere, nec iterum reassumere jurisdictionem, poterit pars, cujus appellationi est delatum, iterum appellare ab hujusmodi delationis revocatione, scilicet, & reassumptione jurisdictionis, ejusque processu (nempe deficiente contradictione partis appellatae a delatione, ut dictum est,) quia cum hoc casu

48
49
50
51
52
53
54
55

careat penitus jurisdictione iudex omnia ab eo gesta...

66 Quibus sic suppositis facilis patet exitus ad ea que...

67 Quid autem sit dicendum, quando appellatur a...

68 Nec obstat alterum fundamentum contrarium, quo...

69 Minus obstat Menoch. d. n. 868. quia nihil in com...

70 Et minus obstat dicta Rotae decisio 58. alias 412. si...

71 Pro huius articuli perfectione illud est notandum,

62 lit appellationi, non potest per Episcopum revocare...

63 Quid autem sit dicendum, quando appellatur a...

64 Quid autem sit dicendum in duobus iudicibus de...

65 Difficultas autem, an alter, qui non detulit, possit...

66 Ad quem iudicem spectet cognitio, an appellationi...

67 Circa inspectionem autem illius, quod ultimo loco...

68 Ceterum inspectio autem illius, quod ultimo loco...

69 Pro huius articuli perfectione illud est notandum,

70 iustus a iudice, a quo appellans tenetur exhibere, quem...

71 Aut verò constitit, & docuit appellans adesse supe...

72 Et ad huiusmodi pronuntiationem, & declarationem...

73 Hinc Corripendus est Aloyf. Rice, qui cum Angelo,

74 Hinc Corripendus est Aloyf. Rice, qui cum Angelo,

75 Hinc Corripendus est Aloyf. Rice, qui cum Angelo,

76 Hinc Corripendus est Aloyf. Rice, qui cum Angelo,

78 aliquem brevem (scilicet trium dierum), terminum...

79 Post huiusmodi autem causae cognitionem sententia...

80 Hinc Corripendus est Aloyf. Rice, qui cum Angelo,

81 Hinc Corripendus est Aloyf. Rice, qui cum Angelo,

82 Hinc Corripendus est Aloyf. Rice, qui cum Angelo,

83 Hinc Corripendus est Aloyf. Rice, qui cum Angelo,